

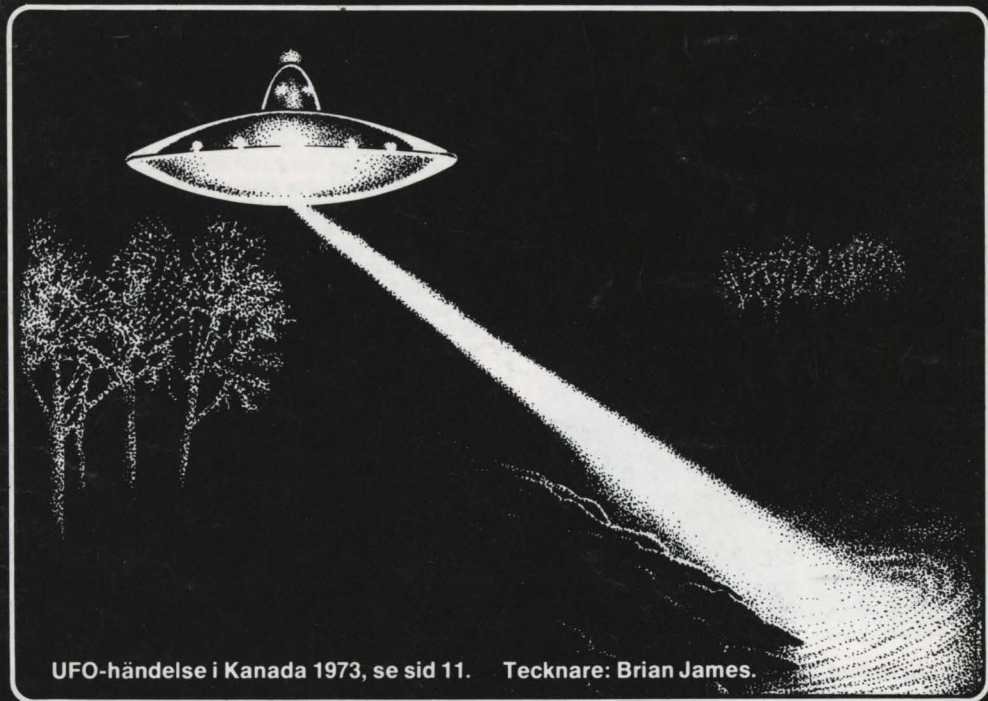

GICOFF

INFORMATION

med projekt URD.

NR 1 1976 - ÅRGÅNG 7

UFO-händelse i Kanada 1973, se sid 11. Tecknare: Brian James.

Sovjetiska UFO-observationer

Österns fruktade Djävulsdjup

Kan vi göra mera!

Som du säkert redan upptäckt har vi ändrat en del i tidningens lay-out. Vi har länge velat ge ut ett nummer med "satt" text, dels för att ge tidningen ett något bättre utseende men framförallt för att avlasta Siv Högman arbete. Hon har under alla år vi haft tidningen skrivit texten på en skrivmaskin som på senare tid alltmer börjat låta som ett tröskverk.

Som alltid i början av ett nytt år råder en viss osäkerhet, spänning och förväntan inför vad som ska hända under året. GICOFF startade sin verksamhet 1969 och sedan dess har vi varje år blivit fler. Verksamheten har expanderat och tidningen har, tycker vi, blivit bättre.

Vi vet att intresset för UFO-fenomenen är mycket större än vad antalet medlemmar i UFO-föreningar och antalet prenumeranter på UFO-tidskrifter visar. Vi tror oss också veta orsaken. Vi är inte tillräckligt kända hos folk i allmänhet.

Under 1976 hade vi tänkt satsa på en betydligt kraftigare expansion än vad de senaste åren inneburit. Vi tycker att vi borde kunna fördubbla såväl antalet medlemmar som antalet prenumeranter. Detta sker givetvis inte automatiskt. För att lyckas uppnå vårt mål krävs bl a

- ökad aktivitet från GICOFF:s medlemmar
- PR för GICOFF-Information från alla som läser tidningen
- ökad information om GICOFF i dags- och veckopress, radio och TV
- annonsering

Vi måste alltså alla arbeta för och propagera för föreningen, vi måste lägga ner mer av vår tid på UFO-login och vi måste pröva alla medel för att få ekonomiska och andra resurser. Vi tror det är värt besväret. UFO-fenomenen är på något sätt av stor betydelse för människan och hur vår framtid skall gestalta sig. För att erhålla nödvändig kunskap och få denna kunskap spridd måste vi få fenomenet accepterat av såväl myndigheter som vetenskapliga institutioner och enskilda medborgare.

Så kavla upp ärmarna och sätt i gång. Inget bidrag är för litet.

Och till sist en uppmaning till dig som vill ut och träffa vittnen till UFO-fenomen. Anmäl dig till en URD-kurs. Där får du reda på allt du behöver och dessutom får du en del material du kan ha användning för.

ORDFÖRANDE:

Sven-Olof Fredrikson

INFORMATION - Göteborg:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg
Tfn. 031/21 87 10.

INFORMATION - URD - Stockholm:

Sten Lindgren
Box 772, 101 31 Stockholm 1
Tfn. 08/767 33 14.

Mötesdagar under första halvåret 1976: 30.3 13.4 27.4 11.5

GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år. Medlemskap (där pren. ingår) 75 kr/år. Enbart prenumeration 45 kr. Postgiro 42 85 03-7.

Annonsspriser: 1/1-sida: 295 kr, 1/2: 170 kr, 1/4: 95 kr, 1/6: 70 kr, 1/8: 55 kr. Kraftig rabatt vid återkommande annonsering.

EFTERTRYCK FÖRBJUDES utan särskilt medgivande.

RED o ANSVARIG UTGIVARE, LAYOUT:

Björn Högman

PRENUMERATION - DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Box 3007, 422 03 Hisings Backa
Tfn. 031/52 54 75.

ANNONSER:

Björn Högman
Bergsjösvägen 20, 415 21 Göteborg
Tfn. 031/48 41 12.

INNEHÅLL:

Bokrecension	3
UFO i Sovjet	4
Göteborgsobservation	6
På kollisionskurs	9
Glödande UFO	11
URD	12
Farligt förneka	14
Sjögungfrur från Sirius	15
Bermudatriangeln	16
Magnetiska oväder	18-19
Österns djävulsdjup	20
Gränsöverskridning	23
Trafikstörningar	24
PRISTÄVLING	24

Professor Åke Wallenquists bok Våra grannar i rymden anmäls här av Bertil Nilsson

Kunskapen om solsystemet har onekigen ökat explosionsartat sedan satelliterna började snurra runt vår jord och farkoster kunnat landsättas på eller stryka förbi Månen, Venus och Mars.

Men många frågor har också tillkommit utöver det olösta problemet om solsystemets tillkomst och utveckling - kosmogoni. Den astronomiintresserade kan rekommenderas den överskådliga och sakliga framställningen i professor Åke Wallenquists bok Våra grannar i rymden (Prisma, ca-pris 35 kr). Inte bara en mängd data om planeterna och deras månar utan också meteoror, kometer, rymdgrus, solvind och tekniska hjälpmedel för studiet finns med.

Idéer om solsystemets uppkomst har det varit gott om, och här nämns bl a de som framförts av Kant (redan 1755), Laplace, Hannes Alfvén och Gustaf Arrhenius. De svenska forskarna antar att partiklar uppstår inom plasmata utanför en soljetström (ström av småpartiklar i gemensamma banor runt solen), sugas in i den och sedan bakas samman och växer till. Först när planeten blivit nästan färdigbildad antas den kunna komma ur jetströmmen till en mer självständig tillvaro. Tidigare har man antagit att småplaneterna var rester av en söndersprängd planet, nu börjar en del forskare luta åt att de kanske bildar en region där planeter föds.

I en efterskrift nämner Wallenquist hur osannolikt det är att organiskt liv skulle kunna existera på Venus, medan Mars kan tänkas ha någon form av mikrobiologiskt liv. Kanske får vi veta det i juli och augusti i år, när USA enligt planerna skall landsätta sina Viking 1 och Viking 2, det hittills dyraste rymdprojektet med obemannade sonder (5 miljarder kr). Även om mjuklandning kan ske programenligt gäller det att från jorden, dvs på ett avstånd av 300 miljoner km, dirigera ytterligt komplicerade kemiska experiment och sedan detaljanalysera data som överförs till jorden!

I vårt eget solsystem är jorden sannolikt den enda himlakropp som har högre former av organiskt liv, men vi behöver knappast känna oss ensamma i ett större perspektiv - där betingelser för organiskt liv finns förekommer det säkert också.

Sannolikheten av att livet skulle ha uppstått av en slump är jämförlig med sannolikheten för att ett stort konversationslexikon skulle uppstå genom explosion i ett tryckeri.

Edwin Conklin,
amerikansk biolog.

Mycket primitivt liv i någon form skulle kunna förekomma på de månar som har atmosfärer, tex jupitermånarna Io och Ganymedes eller saturnusmånen Titan. Bokens omslag pryds av en bild med den på senare tid alltmer uppmärksammade Jupiter med sin bekanta röda fläck.

Om ett universum kunde skapa sig självt måste det inbegripa en skapare och vi skulle nödgas dra slutsatsen att universum självt är Gud.

George Davis,
amerikansk fysiker.

UFO-undersökningar i Sovjet?

Tar man UFO:s officiellt på allvar i Sovjetunionen? Vi har tidigare i västvärlden hört rykten härom, men de brukar ganska snabbt dementas mer eller mindre våldsamt – senast var de "blott en av den västliga kapitalistiska världens dekadenta inbillningar". Nu har det åter framkommit upplysningar om UFO:s i Ryssland och något tyder på att de är föremål för seriös forskning. Den amerikanska tidningen The National Enquirer hade i juli 1975 en intervju med en av Sovjets toppvetenskapsmän, professor Felix Ziegel, som berättar om ganska överraskande observationer och undersökningar av UFO-fenomen på andra sidan järnridån.

Den nu 55-åriga professor Ziegel arbetar på Moskvas Luftfarts-Institut och räknas bland topparna inom rysk astronomi i förening med rymdvetenskap och teknologi. Han har intresserat sig för och undersökt UFO-fenomen i mer än 20 år och när det officiella Sovjet 1968 uttryckte allt annat än vänlighet över detta fenomen – det var inte vårt ett

vetenskapligt studium (det lyder nästan som ett känt citat!) – ägnade sig Felix Ziegel åt sitt intresse mer

Professor Felix Ziegel som i mer än 20 år undersökt UFO-fenomen, ibland under starkt motstånd från andra vetenskapsmän.

eller mindre "under jorden". Det var vid denna tidpunkt inte någon fördelaktig sak för ens karriär att visa tro på eller intresse för UFO:s, men likaväl kontaktade åtskilliga vetenskapsmän i stillhet Ziegel och berättade för honom om sina egna eller andras observationer.

Eftersom Felix Ziegels undersökningar inte åtnjöt officiellt erkännande kunde han inte tala offentligt om ämnet, men helt nyligen gav den sovjet-ryska regeringen honom tillåtelse att offentliggöra en vetenskaplig redogörelse om UFO:s. Detta gav samtidigt Ziegel grönt ljus till en intervju med The National Enquirer's medarbetare Henry Gris i Moskva.

Rymdsond plöjer jorden

Professor Felix Ziegel berättar bl a: "På grundval av hundratals observationer rapporterade av respektabla medborgare och faktiska bevis som har lämnats till våra laboratorier finns det inget tvivel om att främmande sonder från världsrymden har utforskat Ryssland."

Ett av de mest förbluffande fallen i Ziegels samling ägde rum morgonen den 27 april 1961 över sjön Onega nordost om Leningrad:

"En rymdsond som kom från en annan planet hade snittat det frusna vattenbrynet men trots mindre skador lyckades den fortsätta", berättar han. En gemensam civil-militär undersökningsgrupp med arméingenjören major Anton Kopeikin och miljövetenskapsmannen Fjodor Denidov i spetsen undersökte fallet. I sin rapport till regeringen skrev Denidov att 25 vittnen hade sett ett blågrönt ovalformat objekt av ett jetflygplans storlek fara iväg mot öster med rasande fart men helt ljudlöst.

Ogonvittnen berättade att objektet flög så lågt att det skrapade i jorden en kort stund men fortsatte likväl på sin kurs utan att minska farten. Major Kopeikin skrev i sin rapport att objektet hade efterlämnat en fåra eller räffla som var 15 meter lång och 3 meter djup förutom två andra mindre fåror. Isen på sjön hade börjat smälta och undersidan av isflaken var ljusgrön. Prov av isen kvarlämnade vid smältningen rester av magnesium, aluminium, kalcium, barium och titan. Man fann likaså ett märkligt stycke metall och små svarta partiklar med exakt geometrisk form bestående av järn, kisel, natrium, litium, titan och aluminium. De små partiklarna kunde motstå både syra och hög temperatur.

Major Kopeikin överlätt de funna sakerna till dr Vladimir Sharanov, ansedd rysk geofysiker vid Leningrads Teknologiska Institut.

"De svarta partiklarna är oförklarliga vid nuvarande tidpunkt men de är tydligtvis av artificiellt ursprung", sade dr Sharanov, "och det ifrågavarande objektet kan omöjligt ha varit en meteor. Med hänsyn till möjligheten att den kan ha rört sig om ett flygplan, säger tekniska experter att ett sådant inte skulle kunna hålla vid en så våldsam sammanstötning med den frusna jorden."

"Ogräs" och "änglahår"

Professor Ziegel berättar att hans samling innehåller åtskilliga rapporter om mystiska substanser i

Rymdexperten Aleksander Kazantsev. Han förklarar att UFO-rapporter undersöks noggrant. Vidare anser han att det var en atomexplosion som inträffade i Sibirien 1908 – Kanske ett rymdskepp som havererade.

luften, som har upptäckts kort tid efter UFO-observationer: "Substansen kallas 'änglahår' och den är normalt som en glasliknande bomullsspindelväv. Vittnen berättar att den luktar avskyvärt och upplöses ganska snabbt eller avdunstar i fri luft. Därför är det så sällan man stöter på något."

"Sekreteraren för Det Internationella Geofysiska Årets kommitté, N V Shebalin, har nyligen mottagit åtskilliga rapporter om "änglahår" som drev genom luften över Voronezhområdet söder om Moskva. Från de små prov som vi har försökt att analysera har vi ännu inte kunnat identifiera stoffet som något som existerar här på jorden – naturligt eller av människan tillverkat."

I december 1974 fann geofysikern Aleksander Zajekin något märkligt metalliskt sammanfiltrat "rymd-ogräs" i Tambov-området, också detta söder om Moskva, kort tid efter en UFO-observation. "Ogräset" innehöll sammanlindade metallnålar som var omkring 5-8 cm långa och 0,5 mm i diameter", berättar dr Ziegel. "Nålarna var av en okänd, spröd, gråaktig metall och de undersöks nu på Kristallografiska Institutet i Moskva." Liknande märkliga stoff har hittats på de nordliga bergssidorna av Kaukasusbergen.

Elektriskt utslagen

Felix Ziegel kom också in på andra UFO-observationer, t ex följande:

"Två gånger blev en högt dekorerad testpilot tvingad av ett UFO att nödlända. Den 16 juni 1948 befann sig Arkadij Apraksin i ett jetflygplan på ca 900 meters höjd över Baskunchak-området, norr om Kaspiska havet, när han fick ögonen på ett i det närmaste gurfformat objekt som utsände ljusstrålar. Piloten rapporterade observationen till flygbasen och fick därefter bekräftat att radarn hade registrerat objektet. Han fick order att närma sig objektet och tvinga det att landa – annars var han tvungen att öppna eld mot det.

När Apraksin nådde fram till ett avstånd av omkring 10 km från objektet bredde ljusstrålarna ut sig likt en solfjäder och bländade honom för ett

Forts sid 22

Mystisk UFO-observation över Hisingen (Gbg)

Av Lars-Erik Svennberg

Torsdagen den 3/7 -75 iaktogs i NNO ett klart lysande objekt på den klarblå Göteborgshimlen ca 50-60 grader över horisonten. Det bedömdes vara av aftonstjärnans storlek och dess rörelseschema tämligen förbryllande med tanke på de vindförhållanden som rådde vid den aktuella tidpunkten. Vittnen till händelsen var de båda ingenjörerna Håkan Olsson och Jan-Olof Pehrsson vilka befann sig på kajen mellan Arendalsvarvets utrustnings-verkstad och torrdockor.

De var på väg ned till ett av fartygsskroven för en kontroll och stannade upp ett slag för att betrakta ett stort kranlyft av en fartygsskorsten som skulle monteras på ett av skroven. Bäst de står där och fixerar kranarmen och dess last, får en av dem syn på ett skarpt lysande objekt på den klarblå himlen.

Det verkade gå i östsydöstlig riktning (åt höger i synfältet) under det att det observerades i NNO. Efter ca 10 min stannade objektet upp och började glida åt vänster igen medan det gradvis minskade i storlek och man fick uppfattningen att objektet gjort en skarp gir åt norr, ca 90° i förhållande till den tidigare kursen (se fig. 1).

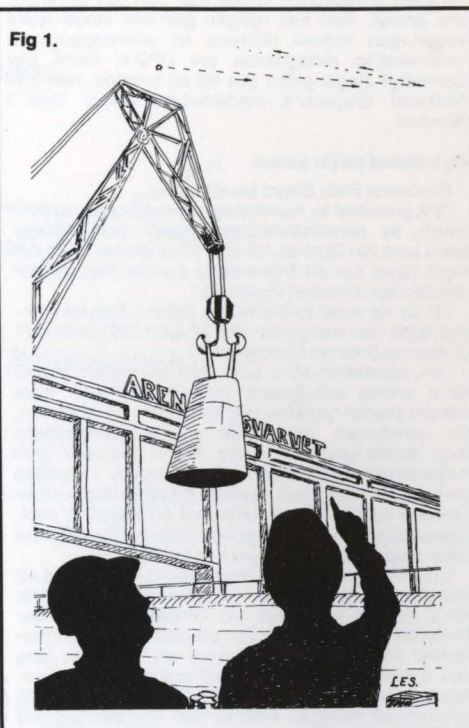
Beteendemönster

Objektet rörde sig tämligen långsamt med tanke på den vindhastighet som rådde vid den tidpunkten i de aktuella luftlagren. Inga som helst hastiga girar eller andra för UFO:s karaktäristiska luftcirkusnummer kunde iaktas. Däremot kunde de se "blixtar" eller "flamnor" (vars längd var 4-5 ggr objektets diameter) slå ut från höger resp vänster sida med en mellanliggande vinkel av ca 60° eller 30° mot lodlinjen. Dessa kunde observeras nästan hela tiden med intervaller på ca 20-30 sek. Inga ljud från objektet kunde förnimmas.

Fig 2 är godkänd av vittnena som illustration av ovannämnda "blixtar eller flamnor".

Meteorologiska Institutionen på Torslanda kontaktades och upplyste oss om att en väderballong sänds upp ungefär kl 12.15-12.20 de dagen, precis

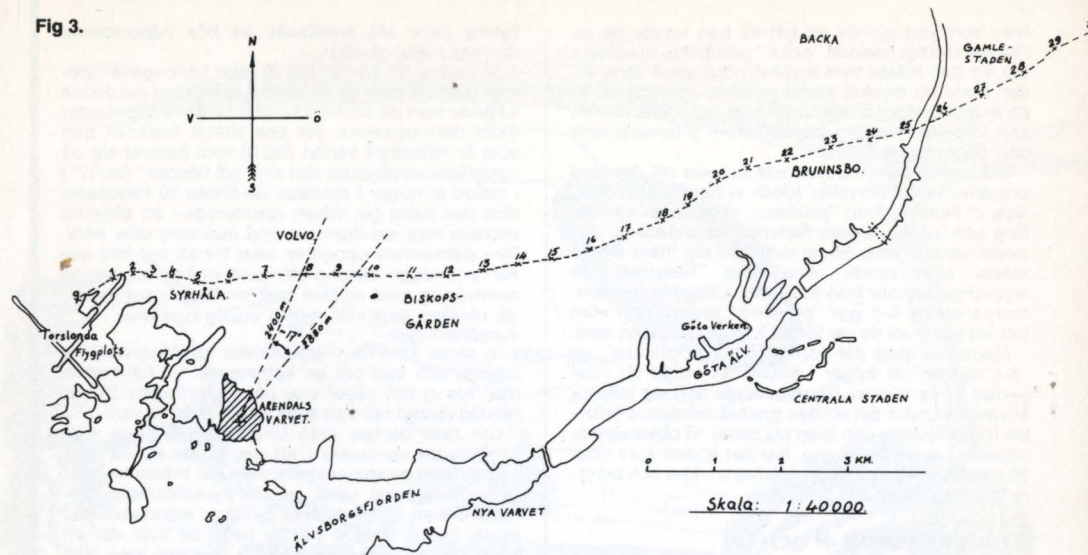
Fig 1.

Dataruta

Datum: 3/7 1975 Tid: 12.35
Plats: Arendalsvarvet (Västra torrdockan)
Vittnen: Ingenjörerna Håkan Olsson och Jan-Olof Pehrsson, 27 resp 22 år
Observationens längd: ca 25-30 min.
Väderstreck: NNO (se kartan, fig:3)
Väder: Klar sol (blå himmel)
Vindförhållanden (på marken): 10 knop (5 m/s)
(på 4000 m): 18 knop (9 m/s)
(på 8000 m): 21 knop (10,5 m/s)
Höjd över horisonten: ca 50-60 grader
Vittnenas uppskattning av objektets höjd över marken under de första 10 min: 4000-8000 m.

Fig 3.

som andra dagar (man sänder kontinuerligt upp 3 varje dygn; 12.30-18.30-00.30). Man lovade att undersöka saken samt kontrollera vindförhållandena på marken resp. i de högre luftlagren vid den aktuella tidpunkten. Vi erhöll några dagar senare skriftlig information

Med hjälp av dessa uppgifter prickade vi på kartan in väderballongens färdväg minut för minut. Observera den inritade "ungfärliga synsektorn" 17° som gäller om de båda vittnena skulle ha observerat den väderballong som sändes upp kl 12.15-12.20 från Torslanda. Den skulle i så fall ha avverkat sträckan inom "sektorn" på 1,5-2 min, till skillnad från de 10 min som vittnena uppger i dess bana åt höger i synfältet.

Det rör sig om tvenne kvalificerade vittnen och vi skall återge deras vittnesberättelse var för sig. De är ganska samstämmiga utom på uppgiften om objektets höjd över marken, men den kan vara ganska svår att bedöma vid sådana här observationer.

Håkan Olssons berättelse:

Jag och min kamrat var på väg från förrådet till utrustningskajen. När vi passerade fartygsdockan närmast förrådet stannade vi upp för att se när man lyfte en stor fartygsskorsten på plats. Jag fick då se en starkt lysande punkt på himlen i det synfält vi hade då vi iakttog kranlyftet (ca 50-60 graders höjd-vinkel).

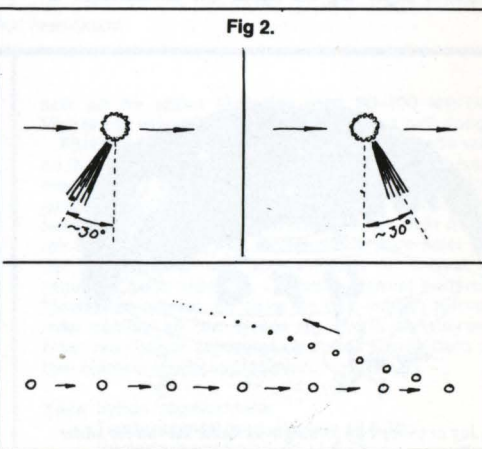
Jag gjorde min kamrat uppmärksam på den med orden: "Det var en stark stjärna, du!" Plötsligt slog det ut en blixt eller flamma nedåt vänster. Efter en stund ytterligare en flamma. Jag tittade på sekundvisaren på mitt armbandsur. Det var 20-30 sek intervall mellan "flamorna". Vissa gånger slog det ut en flamma snett åt höger. Den lysande punkten för-

flyttade sig under tiden åt höger i ca 10 min. Den stannade sedan upp. Vi fick uppfattningen att den avlägsnade sig bort ifrån oss, utåt från jordytan i tidigare nämnda höjd-vinkel (50-60°). Den blev mindre och mindre för att slutligen efter 25-30 min totalt försvinna. Hela tiden fortsatte "flamorna" att slå ut från den.

Jan-Olof Pehrssons berättelse:

Jag och min kamrat stod och tittade upp mot en

Fig 2.

kran som just gjorde ett lyft då han visade på en mycket kraftigt lysande "prick" på himlen. Vi enades om att den måste vara mycket högt uppe samt att den hade ett mycket starkt ljussken (gulvitt) eftersom det i övrigt var klart och ljust ute. Dess storlek kan uppskattningsvis ha varit som aftonstjärnans eller något större.

Det som vidare intresserade oss var att det med oregelbundna intervaller (dock ej längre än 1 min) slog ut flammor från "pricken", vilka var av samma färg som denna. Dessa flammor var riktade ca 30° nedåt vänster resp höger och höll sig inom denna vinkel. Man kunde likna dess "flammar" vid mynningsflammar från ett gevär. Längden på flammorna var ca 4-5 ggr "prickens" storlek och man fick intrycket att de var för att korrigera kursen med.

Medan vi stod där förflyttade sig "pricken" ca "två händer" åt höger i blickfältet under en tidsperiod av ca 10 min. Därefter rörde den sig tillbaka åt vänster under det att den gradvis minskade i storlek (tidvis tycktes den även stå stilla). Vi observerade objektet i totalt ca 30 min. När det ändrat kurs efter 10 min blev det hela tiden gradvis mindre och mindre för att slutligen helt försvinna.

Kontakt med G-P och GT

Vi hörde oss för hos dessa båda tidningar om de fått in några rapporter den aktuella dagen eller dagarna efter, men man kunde inte rapportera någon observation omkring ovanstående datum. Håkan Olsson säger att han varit i kontakt med GT dagarna efter händelsen, men redaktionen kanske inte var upplagd för några "skämt" den veckan.

Kommentar:

Även om nu de båda vittnenas blickar varit vända åt det håll där den uppsända väderballongen mycket väl kan ha befunnit sig någon gång mellan kl 12.15-13.00, så är det tveksamt om det kan ha varit frågan om denna i detta fall, eftersom de iakttagit objektet i 10 min under det att detta förflyttade sig åt höger i synfältet. (Visserligen kan tidsfaktorn spela många vittnen ett sprätt, men eftersom åtminstone ett av vittnena säger sig ha ägnat sitt armbandsur en

flyktig blick allt emellanåt, så bör tidpunkterna stämma något så när).

Vi kan se på kartan (fig 3) med ballongens färdväg, minut för minut, att om det varit fråga om denna så hade man på sin höjd kunnat se den i två minuter inom den synsektor det ena vittnet beskrivit och som är inritad på kartan (fig 3) som baserar sig på uppgiften att objektet rört sig "två händer" (ca 17°) i sidled åt höger i synfältet de första 10 minuterna före den tvära gir, vilken resulterade i att objektet verkade röra sig ifrån vittnena mot norr eller NNV. Den sistnämnda uppgiften talar för att det inte kan ha varit någon ballong eftersom vinden var väst till nordvästlig med mycket små vindkantringar samt att objektet gick i till synes stadig kurs efter kursändringen.

Vi skrev till FFA (Flygtekniska försöksanstalten, Sthlm), och bad om en kommentar till händelsen men har ej fått något svar på vår förfrågan. Det är förstås väldigt svårt att säga vad det kan ha varit.

Om man bortser ifrån UFO-teorin, så kan man försiktigtvis spekulera i att det skulle kunna vara någon form av spionsatellit, men det måste ha hänt revolutionerande saker på det rymdtekniska området om en sådan farkost gjord av människohand skulle kunna gå ned på låg höjd, bli kvar där en stund, för att sedan ge sig av ut i rymden igen. Vad man känner till, så är mänskligheten av idag inte i stånd att göra något sådant med den rymdteknologi den idag förfogar över.

Vad kan det ha varit?

Ja, vi kanske aldrig kommer att få något svar på den frågan, men vi kan ju alltid hoppas att det dyker upp något parallellfall som eventuellt kan kasta nytt ljus över denna händelse. Kanske någon av våra läsare sett eller kommer att se något liknande framdeles och då hör av sig till oss på Gicoff-Red. Vi får väl tillsvidare klassificera objektet som UFO eftersom det i stort uppfyller normerna i Hyneks definition av dylika objekt.

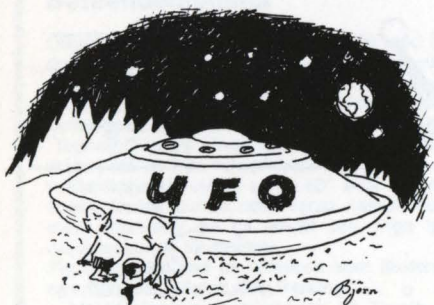
Källa: Personlig intervju med de båda vittnena i augusti -75 och senare.
Ifyllda frågeformulär av den 21 resp 28/8 -75 ■

Hem till Mars?

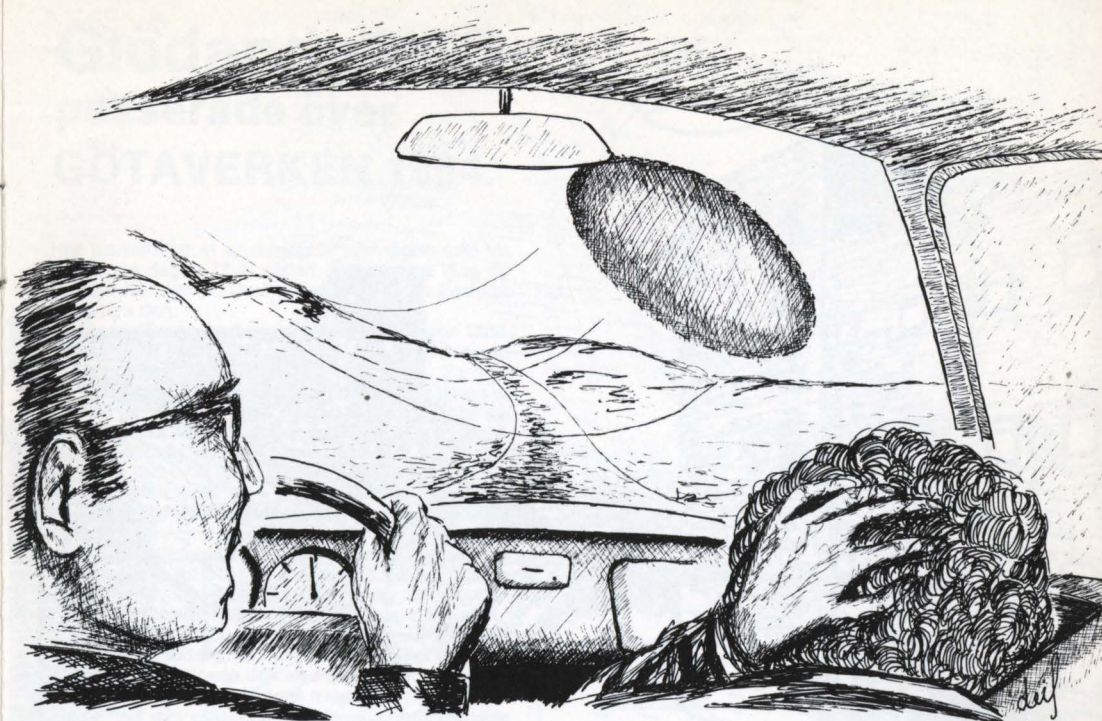
Våra jordiska flygplan tycks kunna prestera en hel del, åtminstone när det sitter en marsian vid spakarna.

Den 4 januari i år lämnade Bernard Moulin ett besked på kontrolltornet vid Raizet-flygplatsen på franska ön Guadeloupe att han som marsian var på väg "hem" med 112 gelikar. Så flög han i väg i en fyrsitsig Cherokee med bränsle för 90 minuter och har sedan dess inte hörts av. Planet har inte återfunnits. Det tillhörde en flygklubb i Pointe à Pitre. Kvar på flygplatsen står en bil. Ett checkhäfte med 40 000 franc lämnade han också efter sig.

Myndigheterna har nu dragit slutsatsen att han skulle till ett ställe där jordiska pengar är värdelösa och/eller att han blivit galen. ■

— Jag är trött på att jordingarna kallar kärran för väderballong.

Bil på kollisionskurs med UFO

av Sven-Olof Fredrikson.

Makarna Domeij från Ruskträsk utanför Lycksele upplevde den 8 juni 1975 något som de säkert kommer att minnas länge. Klockan var ungefär 16.15 då de i sin bil färdades på riksväg 90 från Åsele mot Lycksele. Christina Domeij berättar vad hon såg då de hade ungefär 25 km kvar till Lycksele:

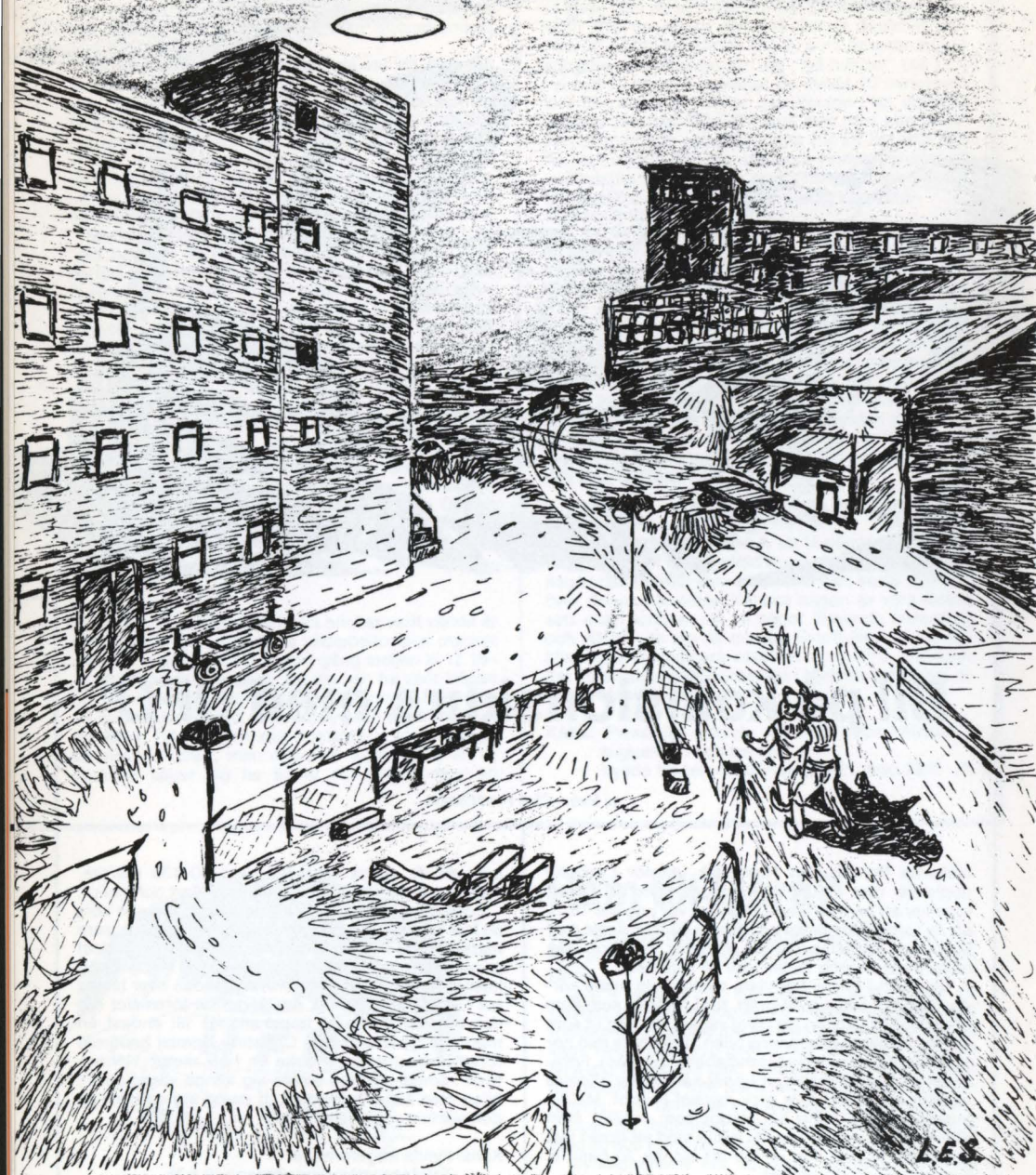
"Jag satt i bilens framaste medan min make körde. Plötsligt såg jag ett grått, runt föremål som kom farande över skogen rakt mot vägen. Det såg ut som om föremålet skulle ramma bilen. Jag böjde mig ner så långt det gick med säkerhetsbältet påspänt. Föremålet gjorde en snabb gir uppåt när det var alldeles framför bilen. Det hela gick mycket snabbt. Maken bromsade upp bilen så snabbt som möjligt men eftersom väglaget ej var det bästa med ett tjockt löst gruslager var det inte så lätt att stanna. Vi hann ej se något mer av föremålet."

Båda uppger observationstiden till 4 à 5 sekunder

och att de själva färdades med 80-100 km/tim. Vädret var vid tillfället övervägande klart och soligt.

Föremålet hade skarpa konturer och verkade vara en fast kropp, dess färg var blygrå med något ljusare markering i mitten. Det iaktogs först i nordost ganska nära horisonten, färdades med mycket hög hastighet mot bilen och försvann sedan över bilens tak i sydöstlig riktning. Avståndet till föremålet när det var som närmast uppskattades till endast en meter av båda vittnena. Christina Domeij bedömer föremålets storlek till cirka en halv meter. Hennes man nämner att han tyckte sig känna vibrationer i bilen men säger samtidigt att dessa kunde bero på den ojämna vägbeläggningen.

Källa: Ifyllda frågeformulär
Telefonsamtal med vittnena 19.6.75
Västerbottens Folkblad 11.6.75 ■

— Va f-n é de ?

Glödande UFO passerade över GÖTAVERKEN 1964.

Här presenterar vi en händelse som ägde rum för nästan på dagen 12 år sedan. Även om så lång tid förflutit har den ett visst intresse, så vi har beslutat publicera den.

Observationen ägde rum en januarimorgon 1964, klockan 7.15, på GÖTAVERKEN Varvsområde, det man nu kallar: GÖTAVERKEN (Cityvarvet). En man som fortfarande är anställd på varvet berättar, att han en morgon varit och hämtat material på det s k A-Förrådet. På väg därifrån passerade han ett näthinägnat upplag för ventilationstrummor. Strax där-
efter vek han av åt vänster och hade avverkat 3-5 m i denna riktning då han observerar ett ovalformat objekt passera över taket på den s k Broverkstaden för att 5-6 sekunder senare försvinna bakom A-Förrådsbyggnaden (se kartan), på ett avstånd som vittnet beräknar till 80-100 meter samt på en höjd av 50-60 meter. Objektet skulle alltså ha rört sig i en höjdvinkel motsvarande ca 30-35 grader på himlen.

Han uppfattade objektets längd till ca 5 meter. Han berättar vidare, att i samma ögonblick som han gjorde observationen dök en man upp vid hans sida och han grep tag i mannens axlar bakifrån och försökte med mildt våld rikta mannens uppmärksamhet på det passerande objektet med orden: "Titta där!", och personen utbrister förbluffat: "Va f-n va' del!", sliter sig loss ur greppet bakifrån och skyndar vidare utan att kommentera saken närmare.

Hela händelseförloppet utspelades under en tidsrymd av 5-6 sekunder. Vittnet sökte senare ta reda på vem det hade varit för att få ett samtal rörande händelsen, men förgäves. På den tiden var det gott om arbetstillfällen och då var anställningsomsättningen stor på den här arbetsplatsen och mannen ifråga kan mycket väl ha slutat sin anställning strax efter det händelsen ägt rum.

Vittnet som tidigare haft anställning på SKF, i härderiet, uppger att objektet hade en röd färg (det glödde), samma röda färg ett järnstycke får vid 700° Celsius. Han observerade att luften kring objektet "dallrade" likt luften kan göra ovan marken en het sommarkdag.

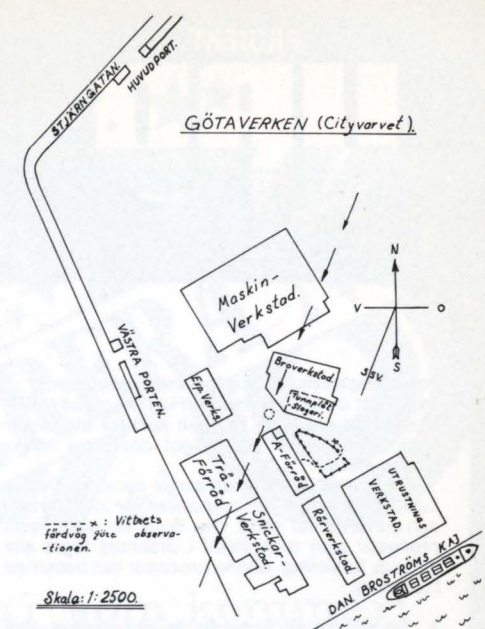
Objektet passerade fullständigt ljudlöst. Hastigheten kan ungefärligen beräknas: Eftersom hela observationen varade i 5-6 sekunder i vittnets blickfång och den ungefärliga sträckan i detta blickfång på ca 100 m avstånd var 50-60 meter så blir medelhastigheten ca 35 km/tim, eller 10 m/sek.

Källa: Personlig intervju med vittnet.

Ifyllt frågeformulär av den 2.2 1976.

Illustration och kartskiss uppgjord i samråd med vittnet.

Intervjuare: Lars-Erik Svennberg

KANADA

forts.

På Vancouverön vid Cowichan-floden i Kanada inträffade en UFO-händelse den 5 oktober 1973.

Det var omkring klockan 23.00 som fem vittnen såg något komma alldeles ljudlöst över träden bakom dem.

Det fanns 3 roterande röda ljus runt toppen och runt mittdelen blinkade röda ljus som roterade i motsatt riktning. Överst fanns ett blixtrande rött ljus.

Efter en stund gick det ut en vit ljusstråle från botten på objektet. Strålen rörde sig över floden som om den sökte efter något.

Vittnena sade att objektet måste ha varit upplyst eftersom de tydligt kunde se dess konturer i mörkret.

De uppskattar objektets storlek till 24 meter och observationstiden till ca 15 minuter.

Källa:

Canadian UFO Report Vol 2 nr 8.

Forskningsmetodik och forskningsmetoder.

I syfte att öka förståelsen för varför projekt URD kommit till redogörs här helt kort för elementär forskningsmetodik och något om olika forskningsmetoder.

Forskningens mål är att samla kunskap. Denna kunskap är sedan ett instrument för att förändra och påverka vår värld. Det finns en gemensam procedur som man följer i praktiskt taget alla typer av forskning. Denna procedur kan beskrivas i fem steg.

1 Början till all kunskap är observation. Det finns ingen annan informationskälla att räkna med. Observationen är bunden till våra sinnen och deras funktionssätt.

2 De data vi på detta sätt samlar in måste ordnas. Osorterade rådata ger ingen information. Med för ändamålet utvecklade begreppssystem klassificerar vi våra data. Detta är förutsättningen för vidare bearbetning och för att de skall ge oss information.

3 Klassificerade data blir föremål för analys. Om så är möjligt används statistiska metoder i detta syfte. Då är det frågan om en **kvantitativ** analys. Det är inte alltid möjligt eller önskvärt att genomföra en kvantitativ analys. Det finns andra analysmetoder än statistiska; då talar vi om **kvalitativ** analys.

4 På grundval av analysen dras slutsatser. Beroende av det bearbetade materialets art försöker man sammanfatta resultaten i hypoteser eller i speciellt gynnsamma fall i en teori. Avgränsningen mellan hypotes och teori kan vara svår att göra. Hypoteser är påståenden om relationer mellan de fenomen som har varit föremål för observation. Det slutliga syftet är att på grundval av hypoteserna göra förutsägelser om de undersökta fenomenen. Om vi lyckas med detta har vi fått en bit av verkligheten under kontroll.

5 Det sista ledet i denna procedur är en uppföljning av de hypoteser vi har formulerat. De måste verifieras resp. falsifieras. Detta innebär att vi ånyo samlar in data, oberoende av de tidigare använda och bearbetar och analyserar dem. Stöder resultaten i uppföljningen vår hypotes kan

den anses vara verifierad – åtminstone tills vidare. Överensstämmer resultaten inte med hypotesen är den inte verifierad, men den behöver inte vara felaktig. Vi kan förkasta hypotesen eller vi kan fortsätta att undersöka den. Ger våra data i fortsättningen inte stöd åt hypotesen återstår endast att förkasta den.

Forskningen sker på olika nivåer beroende på den frågeställning man undersöker. Om man är intresserad av ett problem men saknar tillräcklig kunskap för att ens kunna formulera det precis, gör man en **explorativ** studie, ibland betecknad pilotstudie. En sådan undersökning har till syfte att få bättre grepp om en frågeställning, att kunna formulera och precisera frågor överhuvudtaget. Det är det första steget, då man vill utforska ett ännu okänt område.

Nästa nivå är en **deskriptiv** undersökning. Har man preciserat frågeställningen och avgränsat området som skall utforskas måste man göra en noggrann kartläggning eller beskrivning av det. Därigenom vinner man ökad insikt i de frågeställningar som är betydelsefulla. Har man nått så långt kan man våga sig på en **hypotesprövande** undersökning. En hypotes är i sin enklaste form ett påstående om en relation mellan åtminstone två variabler. Vanligtvis är hypotesen formulerad så att den påstår ett orsakssamband mellan två variabler. Undersökningens syfte är då att visa att ett sådant orsaksförhållande verkligen föreligger.

Policy-fråga

När en URD-utredning om en UFO-observation är avslutad föreligger ofta en önskan från fältrapportören att få publicera den gjorda utredningen i antingen dagspressen eller en UFO-tidskrift. Projektledningen vill i detta sammanhang uttala följande:

- varje fältrapportör kan själv avgöra såväl publiceringssätt som var publiceringen skall ske
- publicering av UFO-observation bör ej ske förrän fältrapportören avslutat sin del av undersökningen.

Forts sid 22

1976

PRENUMERERA NU!

Artiklar som kommer:

Nya världsbilden:
Vad är TID egentligen?

Skräckfärd: Flygare fick sällskap med mini-UFO:s. Två radarobservationer bekräftar.

UFO:s inte bara i ödetrakter.
Läs om när WASHINGTON skakades!

Farligt förneka det vi inte förstår

Av Bertil Nilsson

– Det är oerhört dumt och farligt att förneka att det finns mycket som vi ännu inte kan förklara vetenskapligt. Det är en alldeles orimlig attityd att tex bara blunda för eller förlöjliga vittnesmål om alla de UFO-observationer som görs världen över. Tvärtom borde det vara en betydligt öppnare diskussion, så att en del av de många spekulationerna kunde rensas bort och forskningen koncentreras till de teorier som är intressanta och möjliga att undersöka rent vetenskapligt.

– Men när det gäller UFO:s är de officiella myndigheterna i en svår situation. Det påminner något om förhållandet till civil kärnkraft: dels gäller det att gå ut med information till tekniker och skyddspersonal om vilka enormt farliga krafter de handskas med och hur viktigt det är att inte läckage av radioaktivt material och information sker, dels gäller det att försäkra allmänheten om hur ofarlig denna energikälla är så länge den sköts av duktig och välutbildad personal.

– När det gäller UFO:s är den officiella inställningen fortfarande att sådana observationer måste förklaras som flygplan, rakettuppskjutningar, ballonger. eller – i värsta fall – genom att ifrågasätta vittnenas trovärdighet. Men samtidigt vet jag att många vetenskapsmän och ansvariga politiker är djupt oroad över fenomenen och att det pågår en hel del forskning bakom kulisserna. Det har t o m blivit anslag till sådan forskning, men vid förfrågan skulle de inblandade antagligen föredra att uppgä till pengarna går till andra ändamål.

Det säger en brittisk-amerikansk vetenskapsman, som än så länge föredrar att vara anonym när han uttalar sig i UFO-sammanhang. Han har en känslig position som skulle förändras avsevärt om han öppet skulle utpekas som UFO-entusiast – vilket han alltså inte är, kanske det är bäst att tillägga. Han är bara lika förbryllad som alla andra vilka verkligen fått ta del av så många uppgifter och hört vad allmänhet, vänner och kolleger egentligen tänker och tycker.

Vad inställningen att vilja skämta bort alla "tefatsyner" kan föra med sig kan han ge en del skrämmande exempel på:

– Har ni tullat för mycket på spritförrådet?

Det "svaret" fick en telegrafist på ett litet fraktfartyg för några år sedan, när han gick ut med SOS-Mayday-anrop på nödkanalerna och ytterst upphetsat stammade fram några meningar om att de var i en situation de inte på något sätt behärskade.

Telegrafisten som mottagit nödanropet – han var

bara en bland flera – och svarat med att fråga om spritförrådet, blev helt förkrossad när han fick veta att fartyget inte hörts av sedan dess. Nu kunde han tröstas med att det antagligen inte hade varit mycket en räddningsexpedition ändå hade kunnat göra, även om den nått fram i tid. Flygspaning hade inte gett något resultat. Ingen hade kunnat ta upp nödanropet på band, men alla som hört det var överens om att det låt osannolikt helt genom:

"Vi seglar inte i vattnet längre, utan hänger snett i tjock dimma. Instrumenten fungerar inte ... och vi är inte ensamma, det finns en farkost bredvid oss. Jag vet inte ... det är inte möjligt ... försöker den signalera? Alla här är oroliga – jag mår illa... HJÄLP OSS!"

Detta och många, många liknande fall gör att det numera på åtskilliga håll, inom flygvapen, flottor och poliskårer m fl, tas lika illa upp om det skämtas om "flygande tefat" som när flygpasagerare försöker skämta om att de "tänker kapa planet", "har med sig en bomb i väskan" eller något sådant.

Medan inställningen hos allmänheten fortfarande är delad, är det nu ingen som helst tvekan om vad de anser som ofta flyger mellan New York och Haiti t ex.

Läs också "Flygstörningar förr och nu" på annan plats i detta nummer.

Intervju: B Nilsson

Nedlugningsexpert förklarar?

Den som följer dagstidningarnas rapportering från vetenskapens värld kan lätt få uppfattningen att de vetenskapsmän som vågar uttala sig indelas i antingen "domedagsprofeter" eller "nedlugningsexperter".

Till vilken kategori skall vi våga hänföra direktören för Prags marxistisk-leninistiska institut, Vladimir Ruml?

– Om det finns civilisationer på andra håll i världsrymden är dessa förmodligen klasslösa och sannolikt kommunistiska. All skräck för utomjordiska civilisationer är totalt omotiverad, förklarade Ruml vid ett vetenskapligt seminarium.

"Sjöjungfrur" från Sirius gav Gogon-folket ytterst avancerade astronomiska kunskaper!

Av Bertil Nilsson

Sakta men säkert pågår en revolution i den vetenskapliga världen när det gäller uttolkningen av gamla myter och sagor. De har tidigare alltid givits religiösa tolkningar av teologer och humanister, men när moderna naturvetare studerar de uråldriga texterna och traditionerna utläser de något helt annat.

Att jorden för tusentals år sedan – och kanske ända fram till våra dagar? – haft besök av varelser från yttre rymden är inte längre något fantasifullt. Idéerna diskuteras i stället på fullt allvar och de bevis som läggs fram går inte längre att nonchalera.

Spår av en högentelligent civilisation har gått i arv genom många generationer i en västafrikansk stam, Dogon-folket, nära Timbuktu. Amfibier, till hälften människa och till hälften fisk, kom hit från en planet nära Sirius, den ljusstarkaste stjärnan på himlavalvet och omkring tio ljusår härifrån. Deras avsikt var troligen helt enkelt att studera det primitiva livet på jorden.

Det starkaste belägget för detta är att stammen äger astronomiska och fysikaliska kunskaper som först den moderna forskningen kunnat avslöja, bl a med hjälp av mycket avancerade teleskop. Men dessa föreställningar har gått i arv hos stammen genom många generationer!

Amerikanske orientalisterna och astronomen Robert Semple, nu bosatt i England, lägger fram dessa häpnadsväckande uppgifter i sin bok "Sirius-mysteriet", som han skrivit efter åtta års arbete och forskning.

Dogon-folket i republiken Mali dyrkar Sirius, "hundstjärnan". Men det är inte Sirius själv, utan en liten stjärna som kretsar runt Sirius, som är det egentliga föremålet för deras tillbedjan.

För franska antropologer har stammens överstepräster berättat detaljer om stjärnans omlopp vilka visat sig var riktiga in i minsta detalj och kunnat bekräftas av astronomer.

Vad som gör detta så sensationellt är att följestjärnan, känd som Sirius B, är en vit dvärg och att den himlakropp de visat sig ha allra flest uppgifter om inte kan observeras annat än genom de starkaste teleskop. Ändå har denna kunskap bevarats hos den primitiva stammen genom många släktled under flera tusen år.

Dogon-folket vet t ex att materien i en vit dvärg är mycket tät. "En enda kopp med dess materia är tyngre än alla sandkorn på jorden" heter det i deras tradition.

Sällsamma, fiskliknande varelser och beskrivningar av flygvägen hit från Sirius dyker ofta upp i folkets traditionella träslöjdarbeten och målningar. Man finner också dessa figurer invävda som mönster i klädesplagg m m.

Dogonerna är ättlingar till samma gamla medelhavskulturer som egyptier och babylonier vilka emigrerade västerut. Kontakten med "fisk-folket" skulle alltså inte ha skett på deras nuvarande boplatser.

På fresker och andra målningar samt på mynt m m hos dessa kulturer påträffas ofta varelser och gudar med fiskliknande fjäll och fenor. Dogon-folket har inga skrifter men muntliga legender berättar om varelser som landade i en farkost "lik en flamma som släcktes när den vidrörde jorden". Resenärerna strömmade ut och sökte efter vatten. Det var knappast någon slump att träskmarker valdes till landningsplats. Tydligt är deras hemplanet ännu mer dominerad av vatten än vår.

Varför skulle en så avancerad civilisation alls intressera sig för jorden? Semple tror att för dem som kommit långt i utvecklingen måste gryende kulturer vara av stort intresse, precis som vi intresserar oss för vår egen framtids historia.

– Vi är kanske den enda återstående civilisation i denna del av universum som från en mycket primitiv era stiger fram för att inträda i universums stora gemenskap av civilisationer, gissar Semple.

Specialerbjudande

För 20:– inkl. porto får du antingen årgång 1972–73 eller 74.

Vid köp av två årgångar 35:–

Vid köp av alla tre ... 45:–

Sänd din beställning till

Jörgen Karlson
Box 3007
422 03 Hisings Backa

Folk som klarat sig undan med blotta förskräckelsen

Del 5.

Av Alf Tollhag

I januari skrev Stewe Andersson i Smålands Folkblad om en flygtur från New York till Haiti:

– Plötsligt skakar flygplanet fruktansvärt. Skrämda passagerare skriker. Alla får spänna fast sig i stolarna. Rädslan ombord är obeskrivlig.

Befälhavaren meddelar att vi befinner oss över Bahamaöarna, i det område där över tusen människor försvunnit under mystiska omständigheter. Det är inte första gången flygpersonal fört skrämda passagerare ur den här zonen, ofta under stora svårigheter. Radiokontakt dör ut, kompassnålarna snurrar bara runt, all elektrisk utrustning uppför sig underligt.

En halv timme händer underliga saker. Sedan kan

passagerarna andas ut. Vi närmar oss Haiti.

Flygkapten Jim Blocker, Eastern Airlines, har två gånger klarat sig genom skrämmande intermezzon i Bermudatriangeln. I februari 1968 flög han från Nassau i Florida mot Bermuda. Efter några tiotal mil kom han in i ett underligt molnområde där allt var "helt omöjligt". När han till sist kom ut ur "molnen" var han 50 mil norr om sin rätta kurs. I september 1972 var det färdigt igen. Kompassen spann runt, han kunde inte orientera sig. Han säger själv att det är ett rent under att han lyckades klara upp den situationen.

Kronologisk lista över händelser i och omkring Bermudatriangeln

17 januari 1949

"Star Ariel" som var systerplan till Star Tiger försvann med en besättning på 7 man och 13 passagerare under en flygning mellan Bermuda och Jamaica.

När Star Ariel lämnade Bermuda var havet lugnt och vädret mycket fint. Kaptenen ombord lämnade följande rutinmeddelande 55 minuter efter starten:

– Detta är kapten McPee ombord på Ariel på väg till Kingston, Jamaica. Vi har nått rätt höjd. Vädret är bra. Landning kommer att ske som planerat ... Jag byter nu frekvens för att tala med Kingston ...

Det kom aldrig några fler meddelanden från flygplanet och det landade aldrig som beräknat.

1949

Någon gång under 1949 försvann även ett amerikanskt transportplan med fyra besättningsmän i området.

Mars 1950

Ett amerikanskt transportplan av typ Globemaster försvann vid norra delen av triangeln. Planet var på väg mot Irland.

Juni 1950

SS "Sandra", ett 350 fots fraktfartyg, passerade St. Augustine och försvann för alltid. Vädret var vid tillfället mycket bra. Sandra var på väg från Savannah till Puerto Cabello, med last av insektsgift.

4 oktober 1951

"Sau Paulo", ett brasilianskt örlogsfartyg, skulle bogseras till varv för översyn. Besättningen var bara 8 man och fartyget drogs av två oceangående bogserbåtar.

Platsen var sydväst om Azorerna och händelsen ägde rum på natten mellan den tredje och fjärde oktober.

Vädret var ganska dåligt och en av bogserbåtarna måste söka lä. Kabeln till den andra bogserbåten lossnade och Sau Paulo försvann i natten.

Ett stort spaningspådrag under natten och morgontimmarna kunde inte finna henne, men däremot fick man flera rapporter om underliga ljussken och underliga föremål som flöt på vattnet. Dessa försvann emellertid innan man lyckades fiska upp något och ev säkra något spår efter Sau Paulo.

2 februari 1952

Ett engelskt transportplan på väg till Jamaica med 33 passagerare försvinner någonstans i den norra delen av triangeln.

30 oktober 1954

Ett av amerikanska flottans transportplan försvinner i norra delen av triangeln. Planet av typen Super Constellation var stort nog att kunna undvika plötsliga oväder, genom sin förmåga att flyga på stor höjd. 42 personer fanns ombord.

September 1955

Jakten "Connemara IV" hittades drivande 400 engelska mil sydväst om Bermuda. Besättning och passagerare var försvunna.

5 april 1956

Ett amerikanskt flygplan av typ B 25 omändrat till lastplan försvann sydväst om Tongue. 3 personer fanns ombord.

9 november 1956

Ett patrullplan av typ Martin P5M med en besättning på tio man försvann nära Bermuda. Planet var en sk flygbåt och borde ha klarat en nödlandning på vattnet ganska bra.

8 januari 1962

Ett av flygvapnets tankplan av typ KB-50 försvinner under flygning mellan Langley Field och Azorerna.

2 februari 1963

"Marine Sulphur Queen" var ett nybyggt och stabilt fartyg som lämnade Beaumont i Texas den 2 februari 1963 för att gå till Norfolk. Lasten bestod av smält svavel och ansågs vara helt ofarlig. Den 3 februari befann sig fartyget utanför Dry Tortugas i närheten av Key West. Därifrån kom hennes sista radiomeddelande, vilket inte innehöll något anmärkningsvärt. 39 man försvann med "Marine Sulphur Queen".

Den 20 februari fann man en flytväst som härrörde från Marine. Detta är det enda spår man har efter alla dessa mängder av tragedier som ägt rum inom Bermudatriangeln.

1 juli 1963

"Sno Boy", en 63 fots fiskebåt med 40 personer ombord, seglade ut från Kingston på Jamaica och försvann med man och allt.

1963

Under tiden 30/6–10/7 hittar man inte mindre än tre lustjakter drivande utan besättning i området.

28 augusti 1963

Två av amerikanska flygvapnets KC-135, fyrmotoriga plan avsedda för tankning på mycket hög höjd, försvann 300 engelska mil sydväst om Bermuda. Planen hade lämnat Homesteads flygbas i Florida

för att öva tankning. De försvann båda två, och som vanligt fanns inga överlevande, inga spår.

22 september 1963

Ett fraktplan av typ C-132 försvann på sin flygning mot Azorerna.

7 juni 1964

Carolyn Cascio som var en mycket rutinerad pilot gjorde en flygning i ett litet plan med en passagerare från Nassau till Grand Turk Islands, Bahamas. När hon nådde den punkt där Grand Turk borde finnas så meddelade hon per radio att hon i stället befann sig över två okända öar. Strax därpå tillade hon:

"Nu finns det ingenting därnere ... Hur ska vi klara oss ur detta ..."

Det underliga är att man samtidigt från Grand Turk kunde se ett litet plan cirkla över ön i ca en halvtimme innan det försvann.

Hur skall man förklara detta fenomen att piloten inte kunde se ön och byggnaderna i Grand Turk när planet samtidigt kunde ses från marken?

5 juni 1965

Ett fraktplan av typen C-119 "Flying Boxcar" med 10 personer ombord försvann sydöst om Bahamas.

11 januari 1967

Ett spaningsplan av typen YC-122, omändrat till fraktplan, försvinner mellan Palm Beach och Grand Bahamas med 4 personer ombord.

December 1967

"Revonoc", en 46 fots segeljakt, försvann under en kryssning mellan Key West och Fort Lauderdale, någon gång mellan jul och nyår 1967.

Denna händelse orsakade uppträdelse av flera skäl:

För det första så var det en segeljakt som var kapabel att klara av de värsta oväder under långseglingar på öppet hav. För det andra så var kapten Conover (Revonoc var hans namn stavat baklänges) en utmärkt seglare och bas för den amerikanska kryssarklubben. För det tredje så borde man, eftersom han seglade så nära land, ha funnit några vrakrester om båten skulle ha gått på ett rev och sjunkit.

24 december 1967

Dan Burack, ägare till motorbåten "Witchcraft", inviterade en vän, prästen Pat Hogan, för att från båten studera fyrverkerierna i Miami på julaftons-

Det finns icke något av en slump i universum. Hur skulle ett sådant maskineri kunna fungera utan en maskinist?

*Sir Arthur Conan Doyle
(1859–1930)*

kvällen. De flyttade båten ca en engelsk mil och lande till vid boj nr 7. Vädret var mycket lugnt och stilla.

Ett plötsligt nödropp via radion till kustbevakningen gjorde att man sände ut en patrullbåt till boj nr 7. Redan efter 20 minuter anlände man till platsen, men Witchcraft var spårlöst försvunnen.

Kustbevakningsmännen tycker att händelsen var otrolig.

21 maj 1968

Den amerikanska atomubåten "Scorpion", 252 fot lång, hade just avslutat ett uppdrag i Medelhavet och var på hemväg till Norfolk i Virginia. Hennes senast kända position låg ca ett par hundra sjömil väster om Azorerna. Hon hade kurs rakt in i Bermudatriangeln. Med henne försvann 99 sjömän och 40 miljoner dollar.

Man lyckades senare med undersökningsfartyget "Mizers" hjälp finna vraket på botten och fotograferade det. Någon bärgning eller närmare undersökning var inte att tänka på g a det stora djupet. Det avslutande sjöförhört kunde inte ge någon klarhet i vad som hade hänt.

30 juni 1969

"Maple Bank", en 60 fots motorbåt, påträffades drivande utan passagerare och besättning väster om Azorerna.

6 juli 1969

"Vagabond", en 30 fots jakt, påträffades även denna drivande väster om Azorerna, utan ett spår av sin ägare Wallace P. Williams eller den besättning som fanns ombord.

April 1970

Svenska Lloyds fartyg "Glimmingehus" rapporterades mystiskt försvunnen med manskap och allt.

"Milton Latrides", ett lastfartyg på väg från New Orleans till Kapstaden, passerade genom Bermudatriangeln eller dess närhet och försvann.

29 december 1972

En mystisk händelse inträffade detta datum på Miamis flygplats. Ett flygplan av typen Lockheed L-1011 med benämning Eastern Airlines Flight 401 skulle just landa. Plötsligt försvann flygplanet från radarskärmarna på flygplatsen. Vad som hänt fick man inte veta eftersom planet var fullständigt försvunnet. Med på resan fanns ca 100 passagerare och besättning.

Mars 1973

"Anita", ett lastfartyg på inte mindre än 20 000 ton och en besättning på 32 man, var på väg mellan Newport och Tyskland. Fartyget försvann spårlöst under resan.

17 februari 1975

Den amerikanske psykiatern dr Gary Morris och hans fru Carol gjorde en 5 kilometers sjötur i perfekt väder. Båten var en mindre motorbåt. Några spår efter denna kunde aldrig påträffas.

MAGNETISM, GRAVITATION, ELEKTRICITET

Motsvarar de våra tre rumsliga dimensioner **LÄNGD, BREDD och HÖJD** – och är **TIDEN** den förmedlande faktorn dem emellan?

(GICOFF-referent: B Nilsson)

– Det är möjligt att de intelligenta varelser som dirigerar UFO:na inte bara tar prover, kollar vår vetenskapliga utveckling – som framgår av intresset för rymdbasen Cape Canaveral (Kennedy) och våra rymdfärder, men också och kanske främst återvänder till vad som kan ha varit uråldriga heliga städer, kanske energicentra eller kraftstationer som nu sjunkit i havet.

Det säger dr Manson Valentine, zoolog, arkeolog och oceanograf, bosatt i Miami, som länge intresserat sig för händelserna i Bermudatriangeln, vilken han har på nära håll. Han fortsätter:

– Nära Bimi och på andra håll vid Bahamaöarna har vi på sistone upptäckt stora byggnadskomplex på havsbotten, en antyan om att välutvecklade civilisationer existerade här för många tusen år sedan. Det är mer än märkligt att så många UFO-incidenter hänt just i det området och att så många UFO:s setts inte bara i luften, utan stiga upp från och dyka i havet.

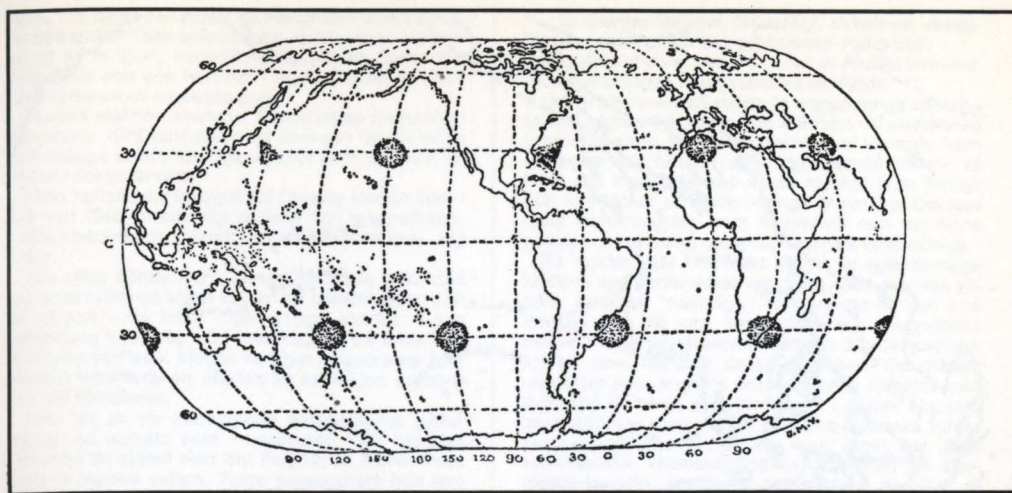
– Vi kan verkligen inte göra mycket åt nuvarande situationen, mer än att försöka ta kontakt med dem – de flesta är tydligen vänligt sinnade, vilket vi kan vara lyckliga över med tanke på vad de uppenbarligen skulle kunna åstadkomma. Om UFO:s avsiktligt eller oavsiktligt är ansvariga för de stora elavbrotten på amerikanska östkusten, är det anmärkningsvärt att ingen enda olyckshändelse som medfört kroppsskada för någon människa inträffat till följd av strömbrist under dessa perioder.

(Det bör nämnas att den stora mörkläggningen i nordöstra USA 1965 och Miami-avbrottet 1973 åtföljdes av en mängd UFO-rapporter. GICOFF-red:s anm.)

Dr M K Jessup, som hittades död av koloxidförgiftning i sin bil den 29 april 1959, är känd för alla ufologer i samband med berättelserna om det s k Philadelphiaexperimentet, som skall ha utförts 1943, under andra världskriget. Det gjordes försök med att inducera enorma magnetfält kring en jagare som låg upplagd i torrdocka. Experimentet gick helt utom kontroll.

Jessup skulle ha besökt Valentine i Miami den 20 april, men kom aldrig på det avtalade besöket.

Mycket av vad de vid tidigare sammanträffanden talat om är högst uppseendeväckande. De hade bl a diskuterat flera olika teorier om framdrivningsmetoder för UFO:s, spekulationer i teoretisk fysik. Albert Einstein var till sin död 1955 sysselsatt med att försöka sammanföra gravitation, elektricitet och magnetism till en enhetlig fältteori och gav detta uppdrag i arv åt de forskare han samarbetade med. Lyckas detta, får vi en helt ny världsbild.

Kan TID och RUM omvandlas, så som MATERIA och ENERGI?

–Magnetism och magnetiska krafter är ännu till stora delar gåtfulla för oss, förklarar dr Valentine. När den enhetliga fältteorin utvecklats ytterligare kan det komma att visa sig att tid och rum (liksom materia och energi) inte heller är några från varandra isolerade företeelser utan förvandlingsbara under inverkan av elektromagnetiska krafter. Här finns alltså en tänkbar förklaring till hur solida föremål skulle kunna materialiseras, existera sporadiskt i vårt tid-rum-kontinuum och sedan försvinna lika plötsligt.

I praktiken skulle det kunna ske genom att stora elektriska spolar – med det magnetfält de producerar i rätt vinkel med sig själva – hängs upp på så sätt att de åstadkommer en magnetisk pulsation som genom resonansprincipen täcker upp ett tredje fält, rummets tredje dimension, vilken kanske lättast kan tänkas motsvara gravitationen.

(Under sådana förhållanden skulle rum kunna tänkas övergå i tid, på samma sätt som vi redan lyckats överföra materia till energi. Det är mycket långsökt, men om denna teori håller, skulle de människor som försvunnit i Bermuda-området kunna tänkas leva i andra tid-rum-relationer, förutsatt att övergången skett under kontrollerade förhållanden och inte på det våldsamma sätt som människor oftast förvandlar material till energi. GICOFF-red:s anm.)

Teorin om elektromagnetism framstår efterhand som en av de trovärdigaste med tanke på hur många rapporter om just elektriska störningar på instrument som kommit från detta område.

Det finns också en annan ökad zon i världen, även den triangelformad, där elektromagnetiska krafter ligger nära till hands som förklaring till många märkliga försvinnanden.

Det är det s k Djävulsdjupet utanför Japan, sedan

länge fruktat av sjömän och flygare.

HAR JORDEN TOLV KÄNSLIGA ZONER MED ELEKTRO-MAGNETISKA OVÄDER?

Det finns en teori som framlagts av framlidne vetenskapsmannen I T Sanderson om att det skulle finnas tolv känsliga zoner, där magnetiska störningar av nästan ofattbar kraft stundom inträffar.

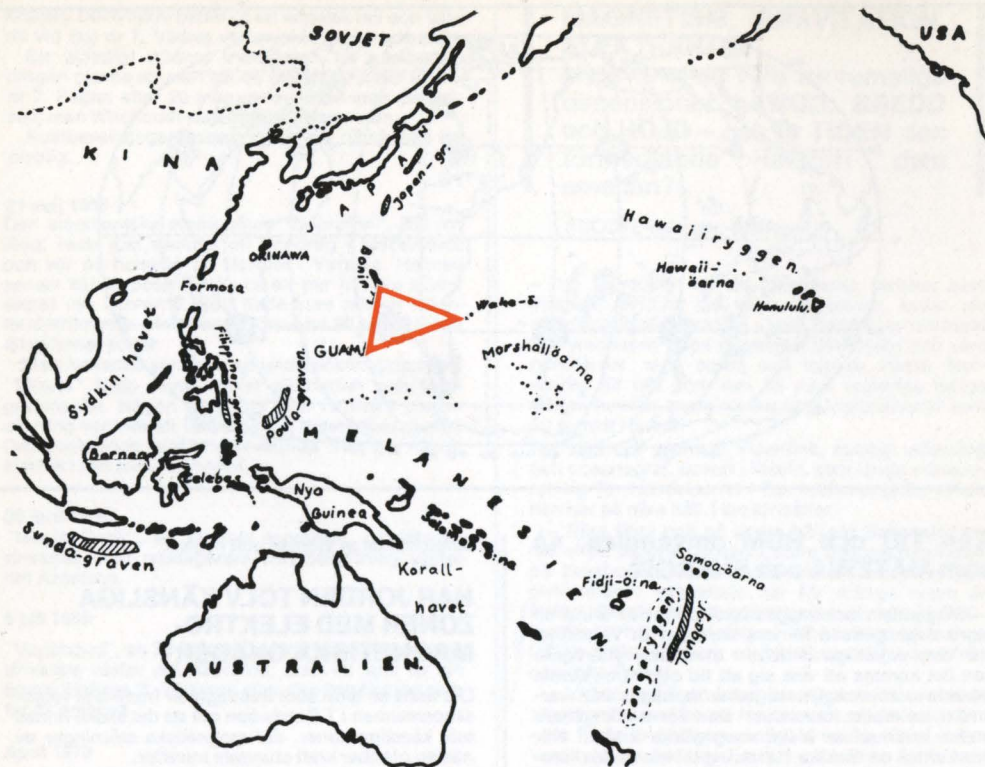
Två av dessa är nord- och sydpolen, medan de andra tio fördelar sig tämligen jämnt över jordklotet med fem på omkring 25 grader nordlig latitud och fem på 25 grader sydlig latitud, alltså nära Norra respektive Södra vändkretsen. Också longitudiellt är det ganska jämna avstånd mellan dem.

Just dessa områden uppvisar liknande karaktäristika, menar Sanderson. Stora vattenströmmar med ibland väldiga temperaturskillnader möts där, och detta skulle kunna skapa magnetiska oväder. Då kan de mest förbluffande fenomenen uppstå:

Flygplan och fartyg kan antingen sugas ner till havets botten eller slungas ut i rymden, beroende på om gravitationen för tillfället förstärks eller försvagas, spekulerar Sanderson. Elektromagnetismen kan också ge upphov till gnistbildning med svårartade explosioner ombord till följd.

Två av dessa tolv områden är särskilt intressanta på grund av den täta trafik som förekommer inom dem: Bermudatriangeln utanför USA och Djävulsdjupet utanför Japan.

Försök att från satelliter mäta elektriska och magnetiska krafter i dessa områden har inte varit särskilt framgångsrika – vad man vet, kanske är bäst att tillägga, mycket material hemligstämplas. För det allra mesta är allt normalt – men utan minsta förvarning kommer så störningarna, och då får man inga mätvärden! Instrumenten blir helt missvisande eller släcks ut fullständigt.

ÖSTERNS FRUKTADE DJÄVLUSDJUP

Av Bertil Nilsson

Det "japanska" Djävulsdjupet ligger inom ett område som begränsas av Boninöarna i nordväst, Guam-öarna i söder och Wake-öarna i öster. Här passerar ofta flyg och fartyg från Japan, Filippinerna och Marshallöarna. Några av dem kommer aldrig fram, de allra flesta klarar sig trots att de ibland råkar ut för stora svårigheter.

Vad som särskilt förbryllar är kanske att så många fartyg och flygplan försvinner spårlöst, inga vrakspillror, oljefläckar eller något annat som kan tyda på "normala" haverier påträffas. Åren 1949-55 uppges nio fartyg med sammanlagt 215 människor ha försvunnit, några mindre båtar och ett par flygplan.

Japanska forskningsfartyget Mayo Maru sjönk 1953 efter en undervattensexpllosion, vars orsak aldrig kunnat klargöras. Ett annat fartyg med vetenskapsmän och avancerade instrument ombord – utsänt särskilt för att göra mätningar och undersöka området – försvann i januari 1955. Inget spår har påträffats av fartyget eller av de 14 ombordvarande.

Sedan 1955 har trafiken i området inte precis ökat så där överväldigande...

Några exempel på iakttagelser i farvattnen kring Djävulsdjupet:

I april 1957 såg fem fiskare på japanska Kitsukawara Maru två metalliska skivor dyka i vattnet med mycket hög hastighet.

I oktober 1967 upptäckte fyra män från Fidjiöarna ett runt, flygande föremål som svepte över området kring deras båt med en skarp strålkastare. Därpå dök farkosten ned i havet ganska nära båten.

"Enorma, snurrande hjul i undervattenssläge" har rapporterats från många håll i världen, som tex av kapten Pringle 1879 och Matthew Mengle 1943, båda gångerna i Persiska viken. 1883 sågs ett sådant hjul från ångaren Patna, samma år sågs det nära ett fartyg i Omanbukten, och 1907 siktades det från ångaren Delta i Malackasundet. Dessa hjul har också förekommit i rapporterna från Djävulsdjupet.

Ibland stiger föremål upp ur vattnet och flyger iväg, eller så kommer de flygande och dyker i havets

djup. Två flygare ur Royal Air Force som 1942 patrullerade utefter Tasmaniens kust, följdes av ett omkring 50 m stort, kupolliknande objekt, innan det tvärvände och dök rakt ner i havet, varvid en våldsam vattenvirvel kastades upp.

Norska malmtankfartyget Berge Istras förlisning i december 1975 aktualiserade återigen de plötsliga och många svårförklarliga olyckor som tidigare inträffat i dessa farvattnen.

Från holländska fartyget SS Durang Medan kom i februari 1948 ett märkligt nödrop från telegrafisten: – Alla ombord dör... troligen hela besättningen. Jag – dör...

När hjälp nådde fram, kunde man inte tolka den syn som mötte på annat sätt än att besättningen dött av skräck – de hade inga synliga skador. To m kaptenens hund låg död med raggen på ända och tänderna blottade. Medan fartyget bogserades från platsen inträffade en oförklarlig explosion ombord och det förstördes.

Men en av de märkligaste berättelserna gäller Joyita, en lustjakt som i november 1955 hittades drivande 90 sjömil norr om Fidjiöarna. Båten hade tagit in mycket vatten. Tjugo passagerare och fem besättningsmän saknades, loggboken fanns inte kvar ombord och hon var 450 sjömil ur kurs 36 dygn efter avfärden. Resan skulle endast ha tagit två dygn.

Nå, detta kunde ha någon "naturlig" förklaring. Men fyra år senare hittades en flaskpost norr om Waihi, Australien, med meddelandet:

– Vi överger fartyget. Underligt, cirkelrunt, metalliskt föremål tvingar oss gå ombord. Hjälp oss!

Meddelandet var undertecknat av Joyitas steward. Namnteckningen konstaterades vara äkta.

Det är ofta svårt att spåra de ursprungliga källorna till alla sådana här uppgifter, när man vill undersöka sanningshalten. Men även om mycket kommer fram – mycket kan hittas i dagstidningarnas arkiv – så finns det med säkerhet också mycket som förtigs och inte läcker ut förrän många år senare. Det kan gälla militärflygplan som försvunnit och det finns exempel på att olika uppgifter lämnats till anhöriga.

Så mycket står helt klart att det är egendomliga krafter i spel inom dessa områden, vare sig man vill söka jordiska "naturliga" förklaringar – som tex att det rör sig om havsinducerade magnetiska oväder – eller teoretisera om att det är utomjordiska krafter som härjar i dessa områden. De många rapporter som angivits om metalliska föremål som dykt upp ur havet eller försvunnit i djupet kan inte bara avfärdas utan vidare. Den ena japanska forskningsexpeditionen öde vet man inget om. Den amerikanska vetenskapliga expeditionen till Bermudatriangeln återvände, men dess resultat är hemligstämplat, kanske var det lite väl magstarkt för den dåvarande vetenskapliga opinionen.

Vi får hoppas att dessa mindre lyckade expeditioner inte avskräcker från fortsatt forskning inom dessa egenartade elektromagnetiska störningszoner.

UFO-RAPPORT

är namnet på en facktidsskrift som behandlar de FLYGANDE TEFATENS gåta.

Förutom rapporter från landningar, observationer och kontakter med humanoider, behandlar tidskriften aktuella forskningsrön, astronomi, teknik m.m. Tidskriften utkommer varje kvartal och kostar kr 24:- per helår.

Begär GRATIS provexemplar från:

SUFORC, c/o B. Tingstedt, Stureg. 32 A, 571 00 Nässjö.

Du kan också prenumerera direkt:

Postgironummer 88 31 76 – 0 B. Tingstedt.

ögonblick. Hela det elektriska systemet i hans flygplan samt planet motorer upphörde att fungera men han lyckades nödlända utan större skador."

Dr Ziegel berättar vidare, att omkring ett år senare – 6 maj 1949 – provflög Apraksin ett nytt flygplan och mötte nu för andra gången ett gurkformat objekt. Och åter utsände objektet, när avståndet mellan dem var ca 10 km, en ljusstråle som under ett ögonblick bländade Apraksin och förstörde de elektriska instrumenten. Han lyckades nödlända på floden Volgas strand ca 40 km norr om Saratov.

Den 3 december 1967 observerade besättningen och passagerarna på en provflygning för Statens Vetenskapliga Institut för Civil Luftfart, också ett UFO – denna gång dock utan fientliga reaktioner: "Det var natt och de närmade sig Kamenny på ca 800 meters höjd då ett intensivt lysande objekt började följa efter dem," berättar Ziegel. "Objektet upplyste jorden under dem under de 10 minuter de observerade det. Åtskilliga ljuskäglor strålade ut från UFO:t när det närmade sig flygplanet, men när objektet kom närmare släcktes ljusen och det for sedan iväg."

Tre arktiska väderstationer rapporterade att de hade sett ett nästan identiskt UFO vid samma tid, kanske samma UFO. Manskpet på en station sände ett meddelande till Vetenskapsakademien i Moskva i vilket de berättade att de iakttagit ett klart objekt som utsänt kägelformade ljusstrålar innan det lång-

samt försvann. En annan väderstation meddelade att ett lysande blått klot som utsänt ett rött eldklot hade observerats ca 45 km därifrån. En tredje arktisk station rapporterade detsamma.

Astronomer berättar

Även om få vetenskapsmän ville riskera karriären genom att tala högt om UFO-upplevelserna berättade flera om sina observationer till Ziegel. Tex rapporterade en framstående vetenskapsman att hans bil och också andras i närheten på mystiskt vis hade stannat efter det att två UFO:s hade passerat förbi över dem.

"Den 31 juli 1969 kom L J Kuprianov, teknologie doktor vid Vetenskapsakademien, körande tillsammans med några vänner i närheten av Usovo vid 20-tiden då han upptäckte att två silverfärgade skivor flög ovanför dem," berättar Ziegel. "Alla bilar i området stannade och ingen av dem kunde starta bilarna under minst ett par minuter efter händelsen."

L S Tsekhanovijtj, astronom vid Moskvas Planetarium, berättade för Ziegel om två observationer gjorda i september 1968.

"Det var omkring kl 20 han såg ett klart, pulserande orange klot över Gagra vid Svarta Havet. Objektet dalade snabbt och stod sedan stilla i luften. Ca 30 sekunder senare visade sig ett litet orange klot som cirklade runt det stora. Ytterligare tre klot utförde samma manöver. Det största objektet började anta en utdragen form och försvann därefter. En minut senare glimmade ett ljus till och alla objekten försvann."

"Två dagar senare, morgonen den 21 september vid 7-tiden, iakttog astronomen ett kraftigt skinande halvmåneformat UFO med en underlig, kupolliknande utbyggnad långsamt röra sig mot nordost innan det försvann bakom en bergstopp och en halv timme senare. Vid båda observationerna var himlen klar och fenomenet sågs av många av stans invånare", säger Felix Ziegel.

Teknisk teori kommer

Många vetenskapsmän i Ryssland har hjälpt Ziegel i hans undersökningar av UFO-observationer, berättar Aleksander Kazantsev, som är en välkänd författare och föredragshållare inom rymdvetenskapen. "Endast de observationer som håller sig till de mest seriösa vetenskapliga undersökningar och som kommer från folk med en vetenskaplig bakgrund tas i betraktande", säger han.

Professor Felix Ziegel har i många år arbetat i det tysta med UFO-undersökningar och med utvecklingen under de senaste åren både i öst och väst skulle man kunna kalla honom en rysk motsvarighet till Allen Hynek.

Intervjun i The National Enquirer slutar med ett uttalande av Felix Ziegel: "Jag hoppas att inom loppet av ett år kunna framkomma med den första tekniska teorin om UFO:s mekanik! Och jag ser framför mig den dag då amerikanska och ryska vetenskapsmän kommer att gå samman för att gemensamt lösa UFO-gåtan en gång för alla!"

Källa: The National Enquirer, 15 juli 1975.
UFO-NVT, nov-dec 1975

Översättning: Ingemar Hedenvik

Fältrapportörsinformation

Som hjälp att förtydliga EGENFÄRG 5.5 i B-blanketten skulle vi kunna använda begreppet "passivt" ljus.

Kodifierarinformation

Blankett B 5.1.1.

Om punktform gäller: Koda Kort 5 Kol 14 med Kod 1 (Dimtyp). Huvudtyp kodas sedan 1, 2 eller 3 för de olika alternativen (Kort 5 Kol 15)

Undertyp alltid blank

URD-kurs

Kurs nummer 10 hölls i Stockholm den 17 januari 1976. Bjarne Håkansson och Sten Lindgren från Arbetsgruppen för UFO-identifiering stod som arrangör. Totala antalet utbildade fältrapportörer i Sverige är nu 59. Nästa kurs planeras till Göteborgsregionen.

Adressändring

Om du flyttar så är Borgny Tingstedt jätteglad om du meddelar honom det. Adress: Sturegatan 32 A, 571 00 Nässjö.

Gränsöverskridande flygning förbryllar

Av Bertil Nilsson

De rapporter som sedan länge influtit om oidentifierade flygplan från Värmland, främst från trakterna nära gränsen till Norge, blev riksnyheter 1973. Då började de av någon anledning kopplas samman med ett likfynd. En belgisk medborgare hade hittats död i skogarna kring Charlottenberg.

Året därpå, i oktober 1974, fann man på en bädd av granris i skogen i Torsby en västtysk lärare död. Hundramarkssedlar låg bredvid kroppen. I ett träd intill hängde en underlig ballong.

Förra året rapporterades ännu ett dödsfall under egendomliga omständigheter. Det gällde en man som hittades drunknad i Kindsjön i norra Värmland.

Det har inte gått att få någon större klarhet beträffande de här dödsfallen och det är tveksamt i vad mån de verkligen har något med rapporterna om oidentifierade flygplan att göra. Men så långt står det klart att de mystiska överflygningarna av gränsen mellan Norge och Sverige fortfarande kommer att uppmärksammas av polis och tull på båda sidor av riksgränsen. En arbetsgrupp har skapats för diskussioner om hur det besvärliga spaningsarbetet i de här otillgängliga skogstrakterna skall organiseras.

Det kan vara fråga om privatflygare som nonchalerat luftfartslagen och helt enkelt struntat i att lämna färdplan när de gjort besök på andra sidan gränsen, men fallen skall utredas, sägs det från länspolis-häli. Det kan inte uteslutas att det rör sig om grov brottslighet, narkotikasmuggling eller spioneri t ex.

Av spaningstekniska skäl är polisen förtegen om det fortsatta arbetet. Men man ser mycket allvarligt på de intermezzon som förekommit. SÄPO är inkopplat och spaningarna har stöd från rikspolisstyrelsen.

I den norska pressen har det spekulerats mycket kring de hemlighetsfulla norska militärövningarna i gränsbygderna – under samma tid som polisens spaningar var mycket intensiva.

Någon entydig förklaring till de många olika uppgifter som inkommit från de glest befolkade trakterna kanske inte står att få. Det är långtifrån säkert att de skilda uppgifterna har så mycket med varandra att göra.

Är det fråga om flygplan så har deras beteende, enligt privatpersoners uppgifter, varit mycket förvånande. Det har t ex inte bara rört sig om flygningar tvärs över gränsen utan uppenbarligen också längs med gränsen, på olika höjder och med skiftande hastigheter. Vad hastigheten i rörelserna beträffar förefaller det inte troligt att det rör sig om ballonger, meteorologiska eller andra. Ballonger brukar inte heller vare utrustade med den här typen av lanternor.

Vad som kanske särskilt irriterar är att de här flygarna inte lämnat någon färdplan före sina uppstigningar, i varje fall inte till någon flygplats i Sverige eller Norge.

Det har inkommit rapporter om lågflygningar i mörker av sådant slag att de måste betraktas som våghalsiga och dumdristiga i högsta grad. Sådana lågsniff att t o m vägtrafikanter (!) störs kan naturligtvis inte accepteras. I ett par års tid har oroad och ibland ordentligt uppskrämda trafikanter berättat om sina möten med de här oidentifierade flygande föremålen. Dessas lanternor är stundom mycket starka och uppvisar mindre vanliga färgskiftningar.

Varför man är så tveksam om huruvida alla dessa iakttagelser har så mycket med varandra att göra, beror bl a på att "spökflygare", periodiskt uppträdande fenomen, inte har några lanternor eller ljus alls! Det gäller då grå, flygplansliknande farkoster som bullrar ganska kraftigt och tycks föredra att framträda under stormkvällar, i sämsta tänkbara väder.

Detta fenomen förefaller uppträda med 40-årig periodicitet. Liknande iakttagelser som nu under 70-talet gjordes nämligen i början av 30-talet, då många små grå flygplan på låg höjd sågs i norra Norge, Sverige och Finland, främst i hårt väder. Och det finns uppgifter från norra Värmland om att observationer gjordes i början av 1890-talet, alltså ytterligare 40 år tidigare. Men då talade förstas ingen om flygplan! En man har nämnt att hans far berättat om de "järtecken i skyn" som då visade sig.

När man försöker sammanställa alla de uppgifter från olika håll som kommit fram är det inte utan att man frågar sig om dessa flygningar – eller vad man skall kalla det – är gränsöverskridande i mer än en bemärkelse!

Kompendium

Ett kompendium innehåller 20 sidor koncentrerad omfattande information om URD-projektets organisation och uppläggning är nu färdigt. Det plastomslagsförsedda kompendiet är ett måste för varje URD-medverkande och sändes till dig mot en gåva av endast 10 kronor insatt på postgiro 400177-2 (Arbetsgruppen för UFO-identifiering).

Trafikstörningar förr och nu

Av Bertil Nilsson

Ett talande exempel på de amerikanska myndigheternas ändrade inställning till UFO-fenomenet: Förr skyllde man på ballonger, raketer m m när piloter vågade rapportera att de sett flygande föremål som de inte kunnat identifiera. Men nu skyller man på "flygande tefat" när piloter irriteras av "raketuppskjutningar."

I mitten av december 1975 blev piloten ombord på ett amerikanskt trafikflygplan under inflygning till Washington mäktat förbittrad när två "raketer" strök tätt förbi. I radion gormade han och svor ve och förbannelse över att han inte blivit förvarnad om uppskjutningarna. Men både civila och militära myndigheter svär sig helt fria, – det hade inte förekommit några uppskjutningar. Nu skyller de på att det måste ha varit två av de allt vanligare förekommande UFO:s som strök förbi hans plan. "Aldrig mer kommer jag att skratta åt folk som berättar att de sett underliga saker", sade en av de uppskakade passagerarna i trafikflygplanet efter händelsen.

Sista veckan i januari såg hundratals ortsbor i Clovis, New Mexico, USA, ett 30-tal "flygande ci-

garrer". De observerades också av poliser, politiker och andra företrädare för myndigheterna.

En medarbetare på en lokaltidning lyckades fotografera farkosterna t o m med teleobjektiv.

Föremålen rörde sig helt ljudlöst men utsände ett intensivt pulserande ljus. En av "cigarrerna" gick ner på en höjd som uppskattades till omkring 300 m över den lilla staden Texico. Där hängde den en bra stund och gnistrade med grönt, gult och blått ljus.

Amerikanska flygvapnet kontaktades, men den officiella talesman som hade jour för kvällen uppgav att flygvapnet slutat leta efter "tefat" och "cigarrer" och inte bryr sig om sådant längre.

I själva verket vet man att många inom amerikanska flygvapnet är mer intresserade än någonsin av de här fenomenen. Men det har också blivit många reaktioner sedan flygvapnet gick ut med affischer häromåret och instruerade sin fasta personal och de värnpliktiga att rapportera **alla** föremål de siktar, alltså även oidentifierbara av typ "tefat".

En stor del av personalen förstod nämligen inte att uppmaningen gällde **interna** rapporter – de trodde att det var fritt fram för uppgifter även till press och allmänhet.

HJÄLP!

PRISTÄVLING

Pengar att hämta för idérika!

Vad ska vi göra för att vår tidning skall bli känd?

HJÄLP!

Vi tycker själva här på redaktionen att vi gör en så intressant tidning, att det skulle vara betydligt fler prenumeranter på den. Det skulle det säkert också finnas – intresset i Sverige för UFO:s är ganska stort – om det bara vore så att folk i allmänhet visste om att vi faktiskt existerar och ger ut en tidning.

Alla förstår väl att vi inte strävar efter att bli kändisar! Men **vad ska vi i föreningen göra för att folk skall få kännedom om att GICOFF-Information finns till och att det går att prenumerera på den?** Pengar till stora braskande annonser har vi tyvärr inte...

Säkert finns det några i läsekretsen som har idéer om vad man kan göra i reklamväg. Skriv ner dina funderingar och sänd in dem till oss, så snart som möjligt, 1 april eller hela april månad ut om du behöver betänketid. Resultatet av tävlingen kommer i nr 3 av GICOFF-Information: Tre priser utdelas: 75, 50 och 25 kr.

GICOFF

Box 3007, 422 03 Hisings Backa